GRATIS S N
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON DC 20540

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 196. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ЖОВТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCOTBER 14, 1986 No. 196. VOL. XCIII.

З перебування Владики Антонія в Ізраїлі

КОМУНІКАТ МИТРОПОЛИЧОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УПЦЕРКВИ В ЗСА

Прилет Владики-Єпископа Антонія до Єрусалиму був несподіванкою, яка утруднила йому нав'язати одразу необхідні зв'язки на місці. Допомогла розв'язати цю проблему прес-аґентство ЮПІ, яке подало у своєму прессервісі вістку про прилет до Ізраїля представника Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі, Владики Єпископа з Ню Йорку Антонія. Цю вістку подав до відома своїх читачів єрусалимський щоденник англійською мовою „Джерусалем Пост", що довело до нав'язання постійного контакту адвоката Марка О'Коннора з Владикою Антонієм. Прилет Владики Антонія на сучасному етапі судового процесу над Іваном Дем'янюком адвокат О'Коннор радісно привітав, вважаючи рішення Владики Митрополита за надзвичайно цінне.

Свою першу візиту Владика Антоній зложив Святішому Єрусалимському Патріярхові Діодорові, який прийняв нашого Владику в товаристві двох митрополитів та консула Греції в Єрусалимі, який виявив велике зацікавлення справою І. Дем'янюка.

Після відвідин консуляту ЗСА в Єрусалимі, дня 6-го жовтня, Владика відвідав амбасадора ЗСА в Тель-Авіві Томаса Р.Л Пікерінґа. В амбасаді Єпископа Антонія зустріли з великою увагою до нього та пошаною до його місії.

Вміжчасі між 6-им і 8-им жовтня Владика Антоній відвідав канцелярію президента Ізраїля в Єрусалимі та розписався в книзі почесних відвідувачів. З черги Владика відвідав міністерство справедливости та зложив аплікації на право репрезентувати нашу Церкву на судовій розправі та на одержання дозволу для відвидин І. Дем'янюка у в'язниці. З цією ж метою Владика відвідав уряд генеральної прокуратури Ізраїля. У всіх цих відвідинах ізраїльських державних установ Єпископа Антонія супроводжав адвокат О'Коннор.

Сенатор Д'Амато став в обороні УГГ

Ню Йорк. — Сенатор республіканської партії з Ню Йорку Альфонс Д'Амато запропонував в Сенаті резолюцію у справі відзначення 10-річчя Української групи для нагляду над виконуванням Гельсінкських угод і звернувся до президента Роналда Регена та секретаря Державного департаменту Джорджа Шулца, щоб вони у розмовах із советськими представниками порушили справу переслідування оборонців людських прав в СССР. Він заявив, що сорок мільйонів українців чекають на засадчині людські права, а 37 із тих, що стежили за виконуванням Гельсінкських угод, за виімком одного, відсиджували довгі роки тюрми чи заслання. Це їхнє переслідування показує наглядно, що уряд СССР, не виконує цього, що обіцяє".

Саме із цих причин сен. Д'Амато закликає своїх товаришів в Сенаті піддержати його резолюцію і тим показати свою солідарність із Українською Групою нагляду над Гельсінкськими угодами.

Д-р Р. Конквест виступить в Дітройті

Воррен, Миш. (Я. Дужий) — Дітройтська громада матиме рідкісну нагоду побачити і почути д-ра Роберта Конквеста. Він професор Оксфордського університету в Англії, член фундації Гувера Стенфордського университету, автор численних публікацій світового розголосу, перекладач, знавець історії Східньої Европи. Він книжкою розкриває світові правду про страшні роки голоду в Україні, які В. Дюранті, тодішній кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" старався закрити та за свою неправду одержав нагороду.

Зустріч з проф. Конквестом відбудеться 14-го жовтня, о годині 6:30 ввечорі, в Українському Культурному Центрі у Воррені.

„Хроніка" Литовської Католицької Церкви далі виходить

Париж, Франція. — Тижневик „Українське Слово" інформує, що підпільний часопис „Хроніка Литовської Католицької Церкви" появляється в Литві вже майже десять років і, незважаючи на всі заходи органів КГБ, її появи не вдалося припинити. В останньому випуску „Хроніки" з кінця 1985 р. священики литовської епархії в Паневезиші звернулися з закликом до єпископів Католицької Церкви в Литві, щоб вони запросили Папу Івана Павла II до Литви для святкувань відзначення шістьсотліття прийняття литовцями християнства. Далі священики просять епископат сприяти прискоренню процесу проголошення блаженним литовського архиєпископа Юрґіса Матулайтіса, як і подавати докладніші інформації про життя десятьох інших литовських католиків, відомих із зразкового релігійно - духового життя. Водночас вони вимагають повернення на посаду апостольського адміністратора архієпархії Вільна єпископа Степанковічіюса, який перебуває на засланні. В своєму зверненні до єпископату священиків єпархії в Паневизиші закликають єпископів старатися про дозвіл на побудову церков в нових містах Литви, як і в районах довкола більших міст.

В листі до Ґорбачова католицькі священики цієї єпархії протестують проти урядового втручання в справи католицької Церкви Литви. При тому, вони покликаються на статті совєтської конституції, які ґарантують Церкві і віруючим свободу. Священики зазначують, що антирелігійна політика совєтського режиму, яка здійснюється зокрема за допомогою шкіл, привела до того, що поняття релігії та свободи сумління стали в СССР пустопорожніми фразами Церква, за їх словами на практиці зовсім не є відокремлена від держави, бо совєтський режим намагається визначати єпископів та адміністраторів єпархій, як і вирішувати справи прийняття кандидатів на теологічні студії. Крім того священики вимагають такого самого доступу до засобів інформації в СССР — радіо, телебачення, преси, як мають атеїсти.

Оба документи підписали 127 священиків єпархії на 130 усіх.

ВЕРШИННІ РОЗМОВИ В ІСЛЯНДІЇ ЗАКІНЧИЛИСЬ ФІЯСКО

Рейкявік, Ісляндія. — Дводенні вершинні розмови між президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Реґеном і совєтським лідером Михаїлом Ґорбачовим закінчились неуспішно, беж жадних результатів і без устійнення вершинної конференції, яка, як відомо, мала відбутися у Вашінґтоні при кінці цього, або на початку наступного року.

На думку політичних спостерігачів і коментаторів головною причиною неуспіху була вимога М. Ґорбачова, щоб ЗСА цілковито виріклися дослідів, продукції і розміщення стратегічної оборонної ініціятиви, тобто космічних апаратів, завданням яких було б заздалегідь знищувати стратегічні ракети ще заки вони долетять до цілі.

Деякі політичні аналітики думають, що Совєтський Союз, зглядно його лідер, зумисно поставив таку нереальну вимогу, може навіть під тиском совєтського генералітету знаючи, що президент Р. Реґен не відступить від цієї програми про що він вже не раз натякав, даючи до зрозуміння, що космічні апарати не можуть бути предметом переговорів про зменшення зброї.

Державний секретар ЗСА Джордж Шулц заявив на пресовій конференції після закінчення розмов між Р. Реґеном і М. Ґорбачовим, що він особисто є дуже розчарований таким вислідом розмов і до певної міри таким поставленням справи совєтською делеґацією, до якої, до речі, входили міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе і найвищі дорадники при ЦК КПСС з усіх діляк озброєння і політики.

Очевидно, покищо завчасно було б говорити про погіршення відносин між СССР і ЗСА у висліді цих неуспішних розмов між обидвома лідерами, але, як признаються офіційні особи Білого Дому, вони напевно не будуть ідеальними принаймні у першій стадії розчарування. Не відомо також чи переговори про зменшення ракет середньо го засягу будуть предметом розмов американських і совєтських представників в Женеві і чи про цю справу взагалі будуть говорити в найближчому майбутньому на будь-якому рівні.

Обидва лідери говорили між собою 11 годин, а кілька годин сходились спеціялісти від озброєння. Одні і другі висловлювали розчарування з приводу неуспішного закінчення вершинних розмов і при тому одні одних обвинувачували в неуспіху.

Президент Р. Реґен, промовляючи до американських вояків на базі в Ісляндії коротко перед відлетом до Вашінґтону, заявив, що він приїхав до Рейкявіку з добрими пропозиціями частинного роззброєння, але генеральний секретар ЦК КПСС М. Ґорбачов не прийняв їх, а натомість сконцентрував всю свою увагу на космічну зброю і намагання переломити становище Уряду ЗСА в тій справі.

Суворий вигляд президента Р. Регена при прощанні з М. Ґорбачовим не судив нічого доброго про вислід розмов.

Совєтські засоби масової інформації, а зокрема газета „Правда", орган ЦК КПСС, подали тільки сухі інформації про закінчення нарад в Ісляндії, але знавці підсовєтської проблематики кажутьь що коментарі, критика і антиамериканська пропаґанда розпічнеться правдоподібно незабаром.

День спільної молитви

Згідно з ухвалою Президії Секретаріяту СКВУ в серпні м.р. і за згодою і благословенням Владик Митрополитів-членів Президії СКВУ, винесено рішення, щоб кожного року, першу неділю листопада проголосити днем спільної молитви за душі жертв-українців замучених голодом окупаційною московською адміністрацією в роках 1932-33.

В цьому, 1986 році, день молитви припадає на неділю 2-го листопада.

Закликаємо українську громаду взяти масову участь у спільній молитві, згідно з зарядженням місцевих отців парохів, щоб в першу неділю листопада спільно помолитись за спокій душ українців, замучених голодом, який заплянувала і жорстоко перевела московсько-комуністична окупаційна влада.

Президія Секретаріяту СКВУ.

6-го жовтня 1986 р.

Поступило в розпродаж нове число журналу „Бандура"

Ню Йорк. — На книгарському ринку вже появилось 17-18-липневе - жовтневе число музично-літературного журналу, квартальника „Бандура". Відповідальний редактор — Микола Чорний; літературно-мовний редактор цього журналу — Борис Берест; графічне оформлення — В. Пачовський.

У цьому ілюстрованому знімками із життя бандуристів, журналі, є статті: Віктора Мішалова, Л. Гайдамаки, Гната Хоткевича, Любомира Мазура, Романа Дидича, Лариси Лисняк, Віталія Мізинця; статті на тему бандуристів і бандури. Є і дві статті англійською мовою — „Бандура здобуває признання на інтернаціональному форумі" та „Підставка для бандури для молодих бандуристів".

Річна передплата квартальника в Америці — 13 долярів, в Канаді — 14 долярів. Набути його можна, написавши на адресу: School of Bandura, 84-82 164th Street, Jamaica, N. Y. 11432.

У СВІТІ

У МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ ц.р. три американські кораблі морської фльоти відвідають вперше від 1949 р. китайське портове місто. Про це повідомив секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер, як також про те, що переговори в цій справі провадилися на протязі цілого року і тепер увінчалися успіхом.

ПРЕЗИДЕНТ МЕХІКО Міґуель де ля Мадрід розпочав розмови з урядами ЗСА та Південної Америки і карібських островів на тему поборювання торгівлі наркотиками. Дводенна конференція в цій справі це перша цього роду, що зібрала представників усіх цих країн.

У ШВЕЦІЇ СИЛЬНО ЗРІС продаж приладів до вимірювання радіоактивности призначених для СССР. Ці нові великі замовлення совєтського уряду пов'язують із катастрофою в Чорнобилі і потребою дальшого лікування та прослідкування тих осіб, які були наражені на наслідки нуклеарного вибуху. Це в першу чергу прилади до обрахуваня ізотопів.

АНАТОЛІЙ МАРЧЕНКО, один із основників Московської групи нагляду за виконанням Гельсінкських угод, розпочав на підставі інформації з Відня, голодівку від 4-го серпня ц.р. Він відсиджує тепер присуд 15 років тюрми за „антисовєтську пропаґанду". Марченко написав листа, що його тортурують у в'язниці і тому він буде голодувати, щоб поправили його умови перебування в ній.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Коразон Акіно заявила публічно, що її уряд закінчив праці над пляном економічного відродження. Дальша доля її країни в руках приватних підприємців — сказала вона — які мусять стати на цьому відтинку більше активними та допомогти, щоб Філіппіни стали економічно сильніші.

ДИРЕКТОР ФРАНЦУЗЬКОЇ В'ЯЗНИЦІ, в якій сидить нацистський воєнний злочинець Клявз Барбі поінформував, що прилоги справи цього в'язня пропали вже перед десяти місяцями. Одначе прокуратор у цій справі заявив, що цей факт не буде мати впливу на перебіг розправи проти оскарженого. Він припускає, що у цьому крадежі могли бути зацікавлені збирачі історичних документів.

НА СОВЄТСЬКОМУ ТЕЛЕБАЧЕННІ передано в середу, 9-го жовтня ц.р. інтерв'ю з американським дослідником рака д-ром Арнолдом Локшіном, що разом з дружиною і трьома дітьми виїхав на постійно до СССР. В інтерв'ю він заявив, що виїхав із ЗСА тому, що його переслідували за участь в русі, який мав за ціль змінити „соціяльну політику в ЗСА". Як інформують з Гюстону, де він працював у приватному дослідному інституті, в останньому році він дуже змінив свою поведінку, був замкнений в собі, не тримав ніякого зв'язку із іншими працівниками і не виконував своїх завдань, тому інститут звільнив його з праці.

Конкурс СФУЖО ім. Марусі Бек

З НАГОДИ 1000-ЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій проголошує Конкурс на пісню-гимн для відзначення великого ювілею 1000-ліття Християнства в Україні.

Вимоги Конкурсу:

1. Побажаним є, щоб слова віддзеркалювали велич Київської Держави часів князя Володимира Великого, Хрищення України, та духове піднесення всіх українців з нагоди святкувань цього Великого Ювілею.

2. Побажаним є, щоб мелодія до пісні-гимну мала молитовний характер, але була радісна та бадьора, та музично незаскладна, щоб могли її виконувати не тільки хори, а й ціла громада та шкільна дітвора.

3. Композитор може написати музику до існуючих вже слів, замовити слова, співпрацюючи із сучасним поетом чи поетесою.

4. Твір — для одного голосу, або хору, а капеля, або у супроводі інструмента (-ів).

Нагороди: перша — 700 канадських долярів; друга — 400 канадських долярів.

Закриття Конкурсу 31-го серпня 1987 року.

Нагороджені твори будуть видані та розповсюджені.

Учасники Конкурсу мають прислати три копії свого твору під псевдонімом, разом із справжнім ім'ям поета та композитора в запечатаній коверті.

Членами жюрі Конкурсу є: д-р Олександра Копач, маестро Володимр Колесник, проф. Юрій Оранський

Учасників Конкурсу проситься писати на адресу: Конкурс пісня-гимн, 50 Delaware Ave, Toronto, Ont., M6H 2S7, Canada.

В АМЕРИЦІ

ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО зміни американського іміґраційного закону, який два тижні тому відкинула Палата Репрезентантів, був нею ж переглянений і схвалений. За цей закон, який, до речі, зменшить наплив нелеґальних іміґрантів, проголосували 168 демократів і 62 республіканці, а проти нього — 105 республіканців і 61 демократ, на сесії Палати в четвер, 9-го жовтня. Сенат схвалив подібну до цього законопроєкту пропозицію ще у вересні 1985 року голосами 69 до 30. Адміністрація президента Реґена повністю підтримує цей законопроєкт у загальному, а зокрема сенатську версію його. Схвалення цього законопроєкту у Палаті Репрезентантів стало можливим після того, як прийнято компроміс, яким дозволено фармерам продовжувати затруднення чужинецьких робітників для збирання врожаю овочів і ярини. Проте, згідно з цим законопроєктом, заборонено наймати нелеґальних чужинців.

ДЖАНОВІ А. ЗАККАРО, чоловікові колишнього кандидата на віцепрезидента від Демократичної партії Джералдін А. Ферраро у минулих президентських виборах, пред'явлено обвинувачувальний акт в суді в Кю Гарденс, в Квінсі, Н. Й. Його, між іншим, обвинувачено в тому, що він „намагався вкрасти" неназвану суму грошей від кабльової телевізійної компанії. Адвокати, ознайомлені з цією справою, заявили, що ця сума становить один мільйон долярів. Дж. Заккаро заявив репортерам, що чекали його перед будинком суду, що він невинний, а Дж. Ферраро обвинуватила районного прокуратора Дж. Сантуччі в тому, що він керується політичними мотиваціями в інвестиґації справи її чоловіка.

СЕНАТ ВИЗНАВ федерального суддю Гаррі Клейборна винним за фальшиві податкові зізнання і звільнив його із посту судді. Це вперше від 50 років звільнено суддю із виконування його обов'язків через кримінальну провину. Сенат схвалив це рішення подавляючою кількістю голосів. Г. Клейборн відсиджує вже дворічний засуд за свої провини, але отримував досі платню, тому, що був на своїй номінальній посаді.

В ПЕРШОМУ КРАЙОВОМУ обслідуванні вживання наркотиків за останні три роки виявлено, що крім кокаїни, кількість осіб, що їх вживає, залишилася та сама, або навіть зменшилася. Проте, як виявилося, кожний із п'яти американців віком старший 11 років, вживав наркотики протягом минулого року. Це становить приблизно 37 мільйонів американців. Що ж торкається кокаїни, обслідування виявило збільшення. Приблизно 5.8 мільйона вживають кокаїну щомісяця, що становить 38 відсотків збільшення за останні три роки.

Рочестерці відвідали УНСоюз

Група з 90-ох осіб, переважно члени УНСоюзу і членки СУА з Рочестеру, Н. Й., які, як відомо, раніше заплянували триденну прогульку на Союзівку і до Ню Джерзі, відвідали в середу, 8-го жовтня, Головну Канцелярію УНСоюзу і В-во „Свобода", а відтак Статую Свободи. В Головній Канцелярії їх гостила Екзекутива полуденком і теплими словами вітав головний предсідник д-р Іван Флис. В імені 217-го Відділу УНСоюзу говорив коротко його секретар Степан Приймак, який передав шість членських аплікацій на високі суми забезпечення, а Ірена Руснак, із 47-го Відділу СУА, передала зібраний прогульковцями даток на фонд Комітету Оборони Української Спадщини.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Заграваня Москви з Бонном

Після трирічної спроби ізолювати і покарати канцлера західньонімецького уряду Гельмута Коля, в першу чергу за його надто прихильну поставу до З'єднаних Стейтів Америки і підтримку американської закордонної політики, включно з дозволом на розміщення американських ракет середнього засягу Першінґ 2 і крилатих, теперішні керівники Совєтського Союзу намагаються поправити відносини з Бонном.

Західні аналітики кажуть, що цей зворот наступив частинно тому, що Християнсько-демократична партія і коаліція мають усі вигляди залишитися при владі після парляментарних виборів, які відбудуться в Німеччині в січні 1987 року, а подруге теперішній лідер СССР Міхаїл Ґорбачов хоче розвинути нову ініціятиву мирного співіснування з Европою, у якій Західня Німеччина повинна відіграти передову ролю. Москва знає, що без прихильної постави Німеччини й не вдасться накинути свою волю іншим, значно меншим країнам Европи.

Ці залицяння Москви до Бонну можуть створити нову ситуацію так званої „подвійної політики" і подвійної співпраці Західньої Німеччини із Совєтським Союзом з одного боку, який дасть її більші ринки збуту, і з Америкою, яка запевняє ФРН безпеку на випадок зміни політики в комуно-московській імперії і аґресивної постави комуністичних країн до західніх демократій. Виступ міністра закордонних справ ФРН Ганса-Дітріха Ґеншера на форумі Генеральної асамблеї ОН виразно вказував на двошляховість закордонної політики і на схильність Бонну зредукувати до мінімуму ракети середнього засягу по цій і по тамтій стороні Залізної заслони.

При теперішній політичній грі М. Ґорбачова і його прихильній поставі до Західньої Німеччини, на що вказували його тригодинні розмови з міністром Г. Д. Ґеншером в Москві в липні цього року і приємні усмішки міністра закордонних справ СССР Едуарда А. Шеверднадзе в Ню Йорку в сторону Ґеншера, включно із підкресленням, що ФРН веде тепер „більш конструктивну політику", може відкритись нова сторінка співпраці між Москвою і Бонном уже в найближчому майбутньому.

В урядових колах Бонну вже заговорили про підготову до офіційної візити М. Ґорбачова в Західній Німеччині в наступному році, а вміжчасі, головно після повернення Ґеншера з Москви, німецькі і совєтські представники ведуть переговори на різних щаблях про збільшення торгівлі, культурну і наукову виміну, привернення політики детанту з 1972-73 років тощо.

У Бонні нову політику з рамени Москви здійснює новий амбасадор СССР до Західньої Німеччини Юлі А. Квітсінскі, який говорить плинно німецькою мовою і який був одним з головних представників СССР на роззброєневих переговорах в Женеві. Ініціятиви Квітсінского підтримують повністю політичні партнери Коля, партія Вільних демократів, з рядів якої вийшов міністер Г. Д. Ґеншер.

У політичних колах Вашінґтону почали ближче приглядатися до східньої політики Західньої Німеччини, до речі, головного партнера ЗСА в Північно-Атлантійському Оборонному Союзі (НАТО), який без єдности усіх партнерів не представлятиме собою великої бойової сили, яка могла б протиставитись воєнній силі Варшавського Пакту на чолі з СССР. Якщо розглядати совєтську підступну дію зі стратегічного пункту, то тісна співпраця ФРН з СССР була б ударом ножа у спину Заходу.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. **Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.**

Михайло Кучер.

ШКОДА ВІД ШТУЧНИХ ВОДОЙМИЩ В СССР

У СССР водоймища в пресі і книгах прийнято називати штучними морями, або штучними озерами. Совєтська примітивна пропаганда переконує, що за царя, себто до колгоспів, урожаї були малі. Якщо врожаї за царя були малі, себто менші від врожаїв колгоспів, чому тоді Росія вивозила хліб закордон, а тепер СССР купує.

Перед колективізацією хліба біля сіл були на зріст людини, мала людина ховалась в житі, або в пшениці.

А тепер про штучні водоймища, або більш романтично — моря. Для прикладу візьмемо совєтське російське село Чама. Українських прикладів мало. Село попало в зону затоплювання Братського водоймища. Мешканців села виселили в тайгу і перевезли туди хати (избь). Земля в тайзі на новому місці виявилась для хліборобства нездалою. Ломилися плуги, коли хто пробував орати кіньми, а трактори буксували. Люди на новому місці пожили два-три роки і розбіглися хто куди.

Водами Братського водоймища затоплено двісті сіл, очевидно разом з орною землею. Всі ті села колись давали хліб.

Коли будували Краснодарське водоймище, затоплювано цілі станиці з дуже плодючими землями, садами і городами. Затоплено 30 відс. найкращих земель Адигейської автономної республіки. Великі і дуже великі штучні моря роблять велику шкоду — втрачено врожайні землі і порушено екологічну рівновагу природи.

Що, наприклад, сталося із заплавою земель Волги і самою річкою? Порушено ритм весняних повеней, знизилась їх висота, зменшився час весняної повені. Зникли знамениті нерестилища риб, почала гинути ікра і рибна молодь. В результаті в Каспійському морі вигинула відома на цілий світ риба колодка. Само море обміліло. Майже знищено волзькі заливні луги. А кругом водоймищ на багато кілометрів навколо вигинули і ще гинуть сади і луги.

А тепер про наше Каховське море. Воно неглибоке, заросло водяними рослинами, які гниють і над „морем" сморід. Каховське море має багато квадратних кілометрів площі і в результаті навіть могутній Дніпро не встані змінити в ньому воду. Якщо над Каховським морем літак летить низько, пасажири чують сморід. Дощова вода несе в Каховське море добрива з піль і в ньому почали буйно рости трійливі водяні рослини. Така вода вже не надається до поливання городів.

Води штучних морів підмивають береги. Так, в районі Братського водоймища знищено 750 метрів суші довжиною на кілька десятків кілометрів.

Коли заповняли Кременчуцьке водоймище, то з обох боків Дніпра від Кременчуга до самого Києва в наслідок діяння підземних вод стали неплідними тисячі гектарів найкращої української землі. Того ніколи не покажуть туристові.

Де-не де водоймища корисні, на них працюють гідростанції, але радости з того мало. Як наслідок будови Краснодарського водоймища та інших водоймищ на Кубані, колгоспи і совгоспи все більше сіють чи садять риж, інколи на це йде 90 відс. орної землі.

У СССР (крім Середньої Азії) мало їдять рижу. Але риж дуже потрібен у новостворених колгоспах „братнього В'єтнаму. Рижу не вистачає в Ляосі і Камбоджі. Риж потребує багато води, його поля оточені греблями, щоб тримати воду на полі. При зміні води на рижовому полі зникає гумус. Тепер дорогоцінного гумусу на кубанській землі майже немає, а колись було його 20 відс. Риж потребує багато погноєння, при переміні води на рижовому полі погноєння зникає разом з водою. Мінеральні добрива з водою течуть в Азівське море. Там, де на Кубані кілька років сіють риж, земля не дасть врожаю без великої кількости штучних погноєнь, і все одно щороку врожаї рижу на Кубані, в тому і зернові, зменшуються. Таке ж становище в Криму і на півдні України. Хлібороби з діда, прадіда кажуть, що кубанська і українська землі вже ніколи не будуть такими, якими були. Відродження неможливе, або коли й можливе, то після занепаду совєтської окупаційної влади, де сільською господаркою керують неграмотні люди з Центру. Такі наслідки політичного поневолення України. І деклямації на чужині про лани золотої пшениці не відповідають дійсності.

Совєтська московська влада з самого початку свого існування провадить війну з народами СССР і вбиває їх. Гинуть народи, гинуть цілі села. Це виглядає на заголовок кримінального роману, хоч елементи злочину в тому є. У СССР це не реклама, а несамовита дійсність. На мапах не для широкого вжитку є білі кружечки. Ними умовно зазначено села, які були, в яких жили і працювали люди, але яких вже нема. Такі мапи висять в правліннях колгоспів і совгоспів. Білі кружечки на мапах це символ большевицької народовбивчої перебудови села. Українські пропагандисти московського божевілля в Україні називали це „перетворенням". Зникли села, а з ними позникали люди. Земля лежить необроблена. Зно ву таки умовно землі біля неіснуючих сіл називають „далекими". Там ніколи не появляється влада, шляхи зруйновані. Поля здичавіли. Урожай з них давно не збирають. Колишні присадибні клаптики-порожні, порослі бур'яном. Таким чином багато тисяч гектарів, які колись належали селам — не дають людині хліба. Тільки в РСФСР такого „колишнього поля", яке вірно служило людині, нараховують десять мільйонів гектарів.

Спроби партії відбудувати загинулі села — неуспішні. Люди в нужду йти не хочуть. І одночасно ніби побільшується кількість орної землі шляхом висушування багон. Також орошування піль і городів в СССР не завжди дає добрі наслідки, буває що впливає на врожай погано. Вода є ніби повинен бути врожай, а його як не було так і нема. Якщо пройтись полями колгоспу, що має орошувальну систему — можна побачити, а землі маленькі, глибиною у 20 сантиметрів рівчаки. Це сліди води, яку не

(Закінчення на стор. 3)

Іван Боднарук

У СТОРІЧЧЯ СМЕРТИ МИКОЛИ КОСТОМАРОВА

Сто років тому помер у Петербурзі історик, публіцист і письменник Микола Костомарів, відомий нам член-основник Кирило-Методіївського Братства та його головний ідеолог. Автор Статуту того братства та „Книги Битія Українського Народу", пронизаних слов'янофільських і месіяністичним духом.

Народився 15-го травня (5-го травня н. ст.) 1917 року в селі Юрасівці, на Вороніжчині, в українській частині Вороніжчини. Батько, російський поміщик-дворянин, який одружився з селянкою, своєю кріпачкою. Хотів дати синові панське виховання, тому віддав його 1827 року до французького пансіону у Москві. За жорстоку поведінку кріпаки вбили батька, коли синові було 10 років. Мати подбала про освіту й добре виховання сина, була добра і щира українка та знала добре українську мову. В 1835 році Микола пішов до старших кляс воронізької гімназії, а після закінчення її в 1883 році на слов'янський факультет Харківського університету, що був у той час осередком українського літературного руху. Тут познайомився з українськими письменниками й учнями. З Артемовським-Гулаком жив навіть якийсь час на одній квартирі. Вивчив українську літературу й народну словесність, історію і етнографію, яку вважав необхідною для своїх історичних наукових студій. Потім учителював у Рівному (1844), де почав збирати матеріяли до історії козаччини і Хмельниччини.

В 1845 році був перенесений до київської гімназії, а в 1846 році московський університет назначив його своїм професором історії.

Коли влада розгромила Кирило-Методіївське Братство 1847 року, був Костомарів засуджений на рік ув'язнення в Петропавловській кріпості, а з Петербурга засланий до Саратова. Під впливом етнографічних видань Максимовича та перших українських повістей М. Гоголя захопився ідеєю служення своєму народові. В 1862 році звільнили його від викладів у петербурзькому університеті в наслідок студентських розрухів.

У Києві 1846 року заснував разом із Василем Білозерським, Миколою Гулаком, Пантелеймоном Кулішем, Тарасом Шевченком та іншими Кирило-Методіівське Братство. Був автором програмових творів Братства („Книга Битія українського народу", „Правила" і дві відозви), де висловлено ідеї українського національного відродження, демократії, панславізму й українського месіянізму. В Саратові прожив дев'ять років, працюючи на науковому полі й готуючи та видаючи свої історичні монографії. Потім жив у Петербурзі та подорожував по Европі і слов'янських землях. В 1959 році дістав катедру історії в Петербурзі та придбав собі велику славу, як організатор. Втративши катедру 1862 року, звернув усю увагу на історичні праці, брав участь у виданні журналу „Основа". Пізніше змінив погляд на українську справу й національне питання в Україні, уважаючи українську мову придатною тільки для „домашнього вжитку".

Як письменник належав до харківської школи романтиків. Писав у народному дусі під псевдонімом Єремія Галка. Видав збірки „Українські баляди" (1839), „Вітка" (1840), писав на історичні теми із старокнязівської доби („Митуса", „Ластівка") й Гетьманщини („Дід пасічник"). Написав історичні драми „Сава Чалий" (1838) і „Переяславська ніч" (1841), але через слабу сценічність його драми не мали помітного впливу на дальший розвиток українського театру, що мав колись нахил до етнографізму. Російською мовою написав повість „Кудеяр" (1875) і мішаною мовою (з українськими діялогами) повість „Черниговка" (1881).

Великий вплив і розголос мали його „Дві руські народності", „Правда москвичам про Русь" і „Правда полякам про Русь". У 1840 роках говорив, що перед Росією є тільки два шляхи: перетворитись у федерацію незалежних націй або розпастись на кілька держав

Ганна Черінь

КРАЇНА МІЛЬЙОНЕРІВ

I.

Хочу до Китаю,
Та грошей не маю.
От якби Галині
Крила янголині!

Так я закінчувала свій тревелог про Австралію. Китай здавався мені недостатньою мрією, досягти яку можна було б хібащо з янголиними крилами. Але Бог мені крилець не дав, не тільки янголиних, а навіть і воронячих. Зате, виявилося, до цієї справи можна підійти іншим боком: через гроші. Їх все таки легше дістати, аніж янголині крила. А за гроші можна й на крилах полетіти — літаком.

Китай якраз розчинив свої ворота й запросив туристів. Як можна більше. З долярами. Бо там тяжко провадиться кампанія озеленення країни, а найкращою зеленню виявилися зелені американські доляри. Протягом трьох місяців дали півціни на двотижневі мандри, що, крім Китаю, включали також Японію (три дні з хвостиками) і Гонконг (три дні витрачення грошей на сумнівно вигідні закупи). Можна було вибрати тур з цілим тижнем у Японії, а зате тільки чотири дні в Китаї (два міста). Ні, таки краще більше Китаю, цієї досі незнаної для більшости західнього світу загадкової і трохи страшної країни.

— Ви туди не боїтесь їхати? — питали друзі. — Там такий поліційний режим, як у Совєтському Союзі. Можуть нізащо причепитися й закатрупити...

— Цього я аніскільки не боюсь. Тепер Китай ворогує з СССР, а ворог мого ворога — мій приятель. Нічого мені не станеться.

Відлітаємо! Літак японський, стюардеси японські, їжа японська (зварена на фабриці-кухні летовища Огера, де, правда, кухарі переважно китайці). Дали нам, безпомічним, бамбукові патички; я тільки поглядала на мого сусіда-японця, що вправно мотав патичками їжу з маленьких мисочок. Я їла ложкою, але, напевно з патичками їжа смачніша.

Десять годин в повітрі проминули надиво швидко; хотілося б навіть довше літати. Не можу позбутися відчуття крил за плечима, хоч і не янгольських. Виходимо з літака — відразу в автобус і через місто до нашого Кейо Плаза готелю в Токіо. Тут ми познайомилися з нашою господинею на цілий тур, китайкою з Гонконґу на ім'я Агнес (вона має інше, китайське ім'я але мовила нам „називайте мене Аґнес). А також до нас привітався гучним „Комбато!" наш японський ґід Сато. Він сказав, щоб так ми його називали, без жодних „містер" чи „сер". Дехто з туристів на його „добрий вечір" відповів невпопад „Сайонара!" (треба ж показати, що й ми дещо вміємо по-японськи). Наша кімната, на 10-му поверсі 42-поверхового готелю, виходить вікнами на вулицю, а за нею площа. Можна бачити в вікно маленьких струнких японців, що заклопотано кудись поспішають. У цьому невеликому місті на невеликому острові Гонсу купчиться понад 12 мільйонів населення, і якби вони стали їздити автами, так як у Чикаго, то ніхто нікуди б не заїхав. Але японці розумні й організовані: вони їдуть не автами, а публічними засобами транспортації: автобусами, підземками і так званими „потягами-кулями", що розвивають швидкість до 160 миль на годину. Такий поїзд доводить людину до Осаки так само швидко, як і літак. Квитки на нього дорогі, але японці не щипають копійки, вони люблять швидкість і згідні платити багато дорожче, аніж на звичайний потяг. Компанія, що керує потягом-кулею, дуже добре заробляє, в той час, як звичайний потяг з дуже дешевими квитками банкрутує.

На працю японці їздять підземкою. Їздили нею і ми. Коли всі на праці, в вагонах просторо й вигідно, але коли всі їдуть на працю чи з праці, робиться щось несусвітнє. Люди мовчки лізуть один на одного, намагаючись за всяку ціну впертись у потяг. Наступають на ноги, штовхаються і не вибачаються. Часом хтось тільки одною ногою в потязі, а дехто головою там, а ноги на пероні. Тоді беруться за працю спеціяльно найняті „запихачі" (чи „запихайла") і вштовхують людей у вагон, так, щоб можна було зачинити двері. Наш провідник Сато розповідав про свою спеціяльну тактику: він пропускає один або два потяги, щоб на третій сісти в першій хвилі — можна навіть сидяче місце дістати. Дамам тут місця не відступають.

Вранці ми пішли на сніданок — єдине частування, що нам покрив тур. А далі їжте, що хочете. Ресторанів у Токіо стільки, як грошей у вашій кишені, — не зовсім делікатно зажартував Сато. Але таким сніданком можна на цілий день наїстися, — його навіть назвати сніданком не можна, бо що ж тоді обід? Це буфет, у котрому було все, від вівсяної каші й овочів до риби й ковбасок.

Пішли бродити вулицями, зайшли в парк. 30-го березня — в Японії, як і в нас, весна. В Токіо, мабуть, тепліше, ніж у Чикаго, бо вже цвіли маґнолії, розвивалося листя на деревах, на клюмбах купчились маргаритки й братчики. А славетні японські вишні, сакура? Ще ні... Трохи зарано. Вони вкриті пуп'янками, набубнявіли й чекають на трохи тепліші дні, щоб розкритися й звеселити японців, для яких більшого свята нема, аніж розквіт їх улюблених вишень. А ми, українці, не розуміємо, що ж то за вишні, що не родять? Вишні-пустоцвіти! Які б вони чудові не були, наші вишні також не гірший цвіт мають, та ще й годують нас своїми соковитими ґронами...

(Продовження буде)

З ЖИТТЯ І ЗАННЯ

Лев Яцкевич

Про малі, але важливі винаходи

Ми присвячуємо багато місця великим винаходам, таким, як парова машина, мотор Дізеля, льокомотив, автомобіль, жниварка, танк, бульдозер, вантажниця тощо. Але дуже рідко згадуємо про малі винаходи, за вийнятком електричної жарівки, яка в 1979 році, святкувала 100-річчя свого винаходу та транзистора, якому в 1972 році сповнилося 25 років від дня його припадкового винаходу.

Обидва винаходи зробили справжню революцію у світі, жарівка у розвитку електричного промислу, а транзистор у розвитку електронного промислу.

Винахід електричної жарівки запрограмував Томас А. Едисон, над винаходом якої він працював, разом із своїми асистентами, в лябораторії розташованій в „Менло парку" Н. Дж., практично, 24години денно, напротязі 11 років.

Коли врешті 21-го жовтня 1879 року жарова нитка з карбонізованої бавовни заблисла в скляній грушці червонавим світлом, ані Едисон, ані жаден з його п'ятьох утомлених асистентів не були свідомі цього, що в тому дні вони започаткували революцію у цивілізації світу та створили нову ділянку електричного промислу, вартість якої за 50 років буде дорівнювати 15-ом більйонам долярів.

Якщо б у тому часі існувала Нобелівська фундація, Едисон напевно отримав би її з ділянки фізики. Таку нагороду в 1947 році спільно отримали три американські фізики: д-р А. Браттен, Вілліям Шаклі та Джордж Бардін, з Телефонічної лябораторії Белла, в Мюррей Гилл, Н.Дж. за свої досліди над винаходом транзистора. Звичайно, примітивна лябораторія Едисона в Менло Парку не дорівнювала Телефонічній лябораторії Белла, і щодо технічного вивінування та й щодо кількости наукових працівників та дослідників, що, у випадку дослідів над транзистором, становила 500 осіб. Вони всі були розподілені на невеликі групи, що працювали над тією самою проблемою. Тому, слід погодитися з поглядом д-ра А. Браттена, що його він висловив на дводенній конференції хемічних інженерів у Френклін Інституті у Філядельфії, що винахід транзистора його групою був радше ділом припадку.

І так, як електрична жарівка зробила революцію у електричному промислі, так і транзистор зробив революцію в електроніці, в якій він через елімінацію катодної лямпи, мініятюризував та здешевив усі продукти електронного промислу.

У журналі „Старт", який виходить у Загребі Югославія, опубліковано нещодавно статтю про малі винаходи та їх винахідників.

І так щіточку до зубів винайшов у 1787 році Вілліям Аддіс, що відсиджував кару в лондонській в'язниці Нюґейт. В тому часі люди чистили зуби невеличкою полотняною ганчіркою. Свою щіточку до зубів Аддіс сконструював з курячої кістки (в якій просвердлив ряд дірочок) та кінського волосіння, яке коротко притяв. Свій винахід по виході з в'язниці опатентував та доробився на ньому великих грошей.

Важко повірити, що зубна протеза на два і півтисячі років старша за щіточку до зубів. Її винайшли перші автохтони Італії, етруски в УІІІ сторіччі перед нашою ерою. Зуби в тій протезі були виготовлені із слонової кости та сполучені із собою золотом.

Але ренесанс зубної протези започаткував щойно в ХУІІІ сторіччі н.е. паризький дентист П'єр Фучар, що виготовив дводільну протезу, в якій горішня частина була сполучена з долішньою з допомогою пружинки. Одним недоліком цієї протези було те, що її власник мав постійні проблеми зі замкненням уст. Джордж Вашінґтон, перший президент ЗСА мав таку протезу з порцеляни. Його неприродно суворий вигляд обличчя, який бачимо на усіх його портретах, був саме виявом зусилля не відкривати уст.

Окуляри були відомі в Китаї вже в X сторіччі; згодом вони появилися на терені Тосканії, у Фльоренції, в якій жив їх повторний винахідник, фльорентійський скляр. Двофокусні окуляри появилися щойно в 1785 році, їх винахідником був колишній друкар, редактор, вчений, політик та винахідник громозводу, Беджямин Френклін з Філядельфії.

Про виделки, як приладдя до їжі згадується вже в XI столітті н.е. Ними мали користуватися дочка одного з цісарів Візантії. В пізньому середньовіччі — це приладдя було вже відоме на італійських дворах. У 1608 році письменник Тома Коряте завіз його до Англії, але сини Альбіону знехтували цю новизну, вважаючи, що користування виделками не личить мужчині. Тому право горожанства здобули виделки в Европі, щойно під кінець ХУІІІ сторіччя.

Табличка шоколяди появилася щойно в 1819 році у Швайцарії. Її винайшов 23-річний Франсуа-Люїс Саілер. Перед тим шоколяду продавали в бльоках, які купець мусів прорубувати ножем, коли покупець хотів купити менше, ніж 10 кілограмів.

Винахідником перших бікіні, двочастинного пляжового жіночого костюму, що мінімально закривав тіло, був Люїс Рід, що запрезентував свій „винахід" публічно в липні 1940 року на паризькій ревії моди. Моделькою цього костюму була Мішелін Бернарді. З уваги на те, що ревія моди відбулася декілька днів після тестів атомової зброї на атолі Бікіні, цей скупуватий костюм охрещено найменням цього атолу. Але неважливе ім'я костюму, а його статева харизма, що, згідно з опінією очевидців, діяла (але невідомо, чи це діє?) на мужчин дуже побуджуючо. Як доказ може правити те, що Мішелін Бернанді одержала 50,000 листів (до речі згадана ревія моди тривала декілька тижнів) з пропозицією одруження. На жаль, невідомо чи ця „бікінна" моделька скористала з тієї небуденної та капітальної нагоди виходу заміж.

Ґалерія ОМУА
136 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.
ВИСТАВКА КАРТИН
ЯРО ПЛАВЮКА
(з Чикаґо)
19 до 26 1986 року
Відкриття — неділя, 19-го жовтня, год. 1-ша по пол.
В суботи й неділі — 1-8 веч., будні дні 6-8 веч.
Особистих запрошень не висилається

Перший раз у ЗСА і Канаді
За посередництвом ГЕНРІ МІХАЛЬСЬКОГО
виступить
УКРАЇНСЬКИЙ ХОР
„ЖУРАВЛІ"
з Польщі
з участю **МАРІЇ ШУЦЬКОЇ,** сопрано,
солістки Великого Театру в Лодзі
РОМАН РЕВАКОВИЧ — диригент
АННА САЛІЙ-ТУЗ — піяністка
Концерти спонзорують:
Український Народний Союз, Інк. в ЗСА
Комітет Українців Канади, Інк., Канада
Заплановано 20 виступів — чотири в Канаді і 16 в З'єднаних Стейтах Америки.
Привітаймо масово наших земляків з Польщі.
КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ ПО АМЕРИЦІ

KERHONKSON, N.Y.	**Четвер, 16-го жовтня, 7:30 веч.** Союзівка **Soyuzivka, for infor. call (914) 626-5641**
YONKERS, N.Y.	**П'ятниця, 17-го жовтня, 7:30 веч.** Saunders H.S. Aud., 145 Palmer Rd. **For infor. call Mr. Michal Burczak, (914) 423-8134**
BOSTON, Mass.	**Субота, 18-го жовтня, 7:30 веч.** New England Life Hall, 225 Clarendon St. **For infor. call Mr. Walter Hetmansky, (617) 323-2382**
HARTFORD, Conn.	**Неділя, 19-го жовтня, 3:30 по пол.** Bulkeley H.S. Aud., 300 Wethersfield Ave. **Credit Union and Ukrainian National Home**

Інж. Анета Гевко отримала стипендію у Нортвестерн університеті

Школа ім. Келлоґг для студій адміністрації підприємств при Нортвестерн університеті в Еванстоні, Ілл, коло Чикаґо, повідомляє, що Анета Гевко, донька панства Наталії і Любомира Гевків з Кларкстону, Миш., отримала одну з найбільш престижових стипендій цієї школи, уфундовану підприємством Квейкер - Оутс (Quaker Oats Co.), яку дається визначним студентам вищих студій у ділянці

Інж. Анета Гевко

адміністрації підприємств. Стипендія покриває кошти дворічних студій на ступінь маґістра адміністрації підприємств у ділянці ринкозбуту та розбудови підприємств.

Анета Гевко закінчила в 1983 році студії індустріяльної інженерії з дипломом бакалавра в Технологічному інституті при Нортвестерн університеті. Під час студій вона брала участь у спеціяльній студійній програмі між індустрією і університетом, де вона рівночасно зі студіями також працювала як корпораційний інженер продукції у видавничій компанії Вестерн в Расіні, Вісконсин.

Під час студій у Нортвестерн університеті вона брала участь в університетських легкоатлетичних дружинах треку і бігу навпростець, була співорганізатором Спеціяльних Олімпійських змагань, які влаштовував університет. Вона була активна також і в студентських організаціях, займаючи пости голови і скарбника Українського Студентського - Клюбу та члена управи Каппа Каппа Ґамма Сороріті.

Після закінчення технічних студій інж. А. Гевко була затруднена фірмою компюторів Гюлет-Пекард в Пальо Альто, Каліфорнія, де займала ряд становищ в ділянці нових компюторів.

Остатньо була підвищена на становище „продакт менаджер" нового компютора „Вектра" (Vektra) і як така була співвідповідальна за його конструкцію і впровадження у комерційний ринок.

Н. Н.

МАЄМО НА СКЛАДІ
МАПИ УКРАЇНИ
Кубійовича і Жуковського
УКРАЇНСЬКІ Й АНГЛІЙСЬКІ
Наклад обмежений. Ціна 25.00 дол.
Замовляти у книгарні Свободи.
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує 6% стейтового податку.
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Вступайте в члени УНС

Прилетіли „Журавлі"...

Хор „Журавлі"

У четвер, 2-го жовтня ц.р., пережило наше місто Баффало небуденну мистецьку насолоду: концерт українського хору з Польщі „Журавлі".

В годині 2-ій по полудні приїхали вони з Рочестеру і зразу місцевий Відділ УАКРади, який спонзорував концерт погостив їх обідом, на якому радний нашого міста Дейвид Рутецкі привітав їх від мейора Ґріффіна та передав на пам'ятку малу фігурку буйвола (баффало). Теодозій Пришляк переклав слова радного на українську мову та представив присутнім представників „Журавлів", УСКТ та диригента, як рівнож деяких провідників баффалійської громади, а інж. Б. Пашковський передав привіт від Українського Народного Союзу.

Вечером в залі МекКінлі почався концерт піснею „Реве та стогне", яка відразу зелектризувала присутніх і показала, що „Журавлі"- це хор непересічного рівня. Баланс поодиноких голосів з глибоким звучанням — підстави кожного хору, тобто басів, творив гармонію кожного акорду.

„Черторг Твой" Бортнянського нагадав нам інтерпретацію колишнього чоловічого хору Дмитра Котка із сильними західньоевропейськими впливами.

„Кант про почаївську Божу Матір" в оборобці Леонтовича грамотно поданий, бо з кінцевою стрічкою, яка містить в собі характерну для кожного канту моральну науку, а яку наші хори чомусь часто опускають.

В пісні „Та не дай, Господи" сл. Шевченка, муз. Лисенка, мали ми нагоду вперше почути соліста баса Миколу Конаха. Це молодий голос, який дає великі надії на майбутнє.

„За байраком байрак" сл. Шевченка", муз. І. Левицького, це а капельний твір, що віддає музично тяжку атмосферу Шевченкового вірша. Він нелегкий для співу і інтерпретації з огляду на дещо складну гармонізацію, але „Журавлі" виконали його з бездоганною тональною чистотою.

Єдина польська пісня, яку виконав хор, це „Козак" С. Монюшки до слів Я. Чечоти мали ми нагоду почути вперше. Треба признати, що композитор — поляк вложив в цю пісню багато українського елементу.

Після цього появилась на сцені Марія Щуцька, солістка Великого театру в Лодзі, і відспівала народну пісню „Ой, вербо, вербо". Обробка Бориса Лятошинського створила з цієї пісні справжній музичний шедевр. Фортепіяновий акомпаньямент Анни Салій-Туз підчеркнув складність гармонізації. Голос Марії Щуцької — високе сопрано, чистий як дзвіночок з досить рідким у сопранів металом. Сценічна поява солістки чарівна, пізнати професійний театральний тренаж.

Знову хор запрезентував нам щось нового, а саме: сольо в „Огні горять" Воробкевича виконане чоловічим квартетом — це завдяєки обробці С. Людкевича.

„Молітесь, братія" слова Благочинного з „Гайдамаків" Тараса Шевченка, муз. Єтеценка і текстово і музично дуже вагоме.

На закінчення першої частини — сольо М. Щуцької з хором: „Виростеш ти, сину", муз. П. Майбороди до слів Симоненка з його вірша „Лебеді материнства" (а не як подано в програмі А. Малишка) зробило на присутніх велике вражіння.

Молодий дириґент „Журавлів" Роман Ревакович скромний на вигляд і поведінку, але з тонким відчуттям української музики. Рухи його дискретні, естетично пластичні, не різкі, але знаменито „витягають" з хору найпотрібніше.

Другу частину концерту розпочали веселі-жартівливі пісні. Націкавіша з них це лемківська пісня „Там за селом", чи як подано в програмці „Мила моя, де ти була вчера" в обробці першого дириґента „Журавлів" Ярослава Полянського. Шкода, що в цілій програмі була тільки одна лемківська пісня. Хотілося б почути їх більше, бо вони мало відомі, а мають цікавий мовний і музичний кольорит.

Марія Щуцька обдарувала нас арією Оксани „Місяцю ясний" з „Запорожця за Дунаєм", а відтак відспівала дует з басом М. Конахом Одарки і Карася з цієї самої опери. І тут заблистіла вона, крім прегарного вокального виконання, ще й відповідною мімічною інтерпретацією тексту. Дикція М. Щуцької виразна, чиста, взагалі бездоганна. В арії Івана Карася, яку виконав М. Конах сам, є слова: „випив мабуть зо дві кварти", а їх замінено на: „випив мабуть зо дві чарки". Це трохи нелогічно, щоб дебелий козарлюга типу Івана Карася та й звалився з воза п'яний всього по двох чарках горілки.

Хор виконав ще „Було колись" Ф. Колеси, „Ой ходив козак" в обр. Г. Верьовки (єдину пісню, яка не була подана в програмі) і „Бандуристе, орле сизий", в якому сольо співав бас Ярослав Юрчак.

На закінчення безсмертна „Закувала та сива зозуля" з „Вечорниць" Ніщинського (соліст тенор Степан Білянський) і „God bless America" в англійській мові.

Захоплена публика довго оплескувала, повставши з місць, цей небуденний колектив, який вповні заслужив на це, тримаючись певного стилю, не йдучи на дешеві ефекти і гідно репрезентуючи українську хорову культуру, при дуже тяжких умовах праці.

На марґінесі. Чи не краще було б замість промов, перед чи після концертів наших хорів і мистців, вручити їм разом з квітами відповідну грамоту чи листа, які вони вкючили б до своїх анналів для історії про їхню культурну діяльність? А слова забирають час, а потім розвиються з вітром.

Ніля Безкоровайна-Стецьків

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.
Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
„Профілактика хворіб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Манґеттені	Адреса у Квінсі
ROCKEFELLER CENTER 630 5th Avenue, Room 1803 New York, N.Y. 10020	105-37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375 (212) 459-0111

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ «СЛОВО»
УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО «СМОЛОСКИП»
ім. В. СИМОНЕНКА
ВЛАШТОВУЮТЬ
ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР
МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО
З НАГОДИ ПОЯВИ 5-ГО ТОМУ ТВОРІВ
Вечір відбудеться у неділю 19 жовтня 1986 р., о год. 4:00 пополудні
в будинку (НТШ) 63 Fourth Ave., New York, N.Y.
У програмі Літературного Вечора виступлять:
Григорій Костюк, головний редактор творів М. Хвильового; **Остап Тарнавський,** голова «Слова»; **Осип Зінкевич,** видавництво «Смолоскип»; твори М. Хвильового читатиме мистець слова **Марта Гарасовська,** у музичній частині — бандуристка **Оля Ходоба.**
Після закінчення Вечора — товариська гутірка при каві з печивом, ознайомлення та нагода придбати всі томи творів М. Хвильового зі знижкою 20%.
До чисельної участи запрошують Організатори

Плем'я „Перші Стежі" у Філядельфії, Па.
запрошують на
ВИСТАВКУ МИСТЕЦЬКИХ ПРАЦЬ
Якова Гніздовського
що відбудеться
в днях 24-26-го жовтня 1986 року
в приміщенні Культ-Освітнього Центру
700 Cedar Rd., ABINGTON, Pa.
Виставку відкриє вступним словом про мистця
Богдан Певний, в п'ятницю, 24-го жовтня, о год. 8-ій веч.
До набуття будуть не тільки образи і дереворити, але також книжки: „Дереворити" і „Експібріси"

125
1861-1986
Українська Вільна Академія Наук у США
Серія викладів: Профілі видатних представників української академічної традиції в Києві
Павло Чубинський (1839-1884)
Доповідач: **Петро Одарченко**
Субота, 18-го жовтня 1986 р., о 2-ій год. дня
Запрошується всіх зацікавлених.
Велика заля Академії — Українська Вільна Академія Наук у США
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Шкода...

(Закінчення зі стор. 2)

увібрала в себе земля, вона витекла непотрібно.

Таким чином вода не стільки використовується рослиною, як допомагає ерозії ґрунту. Тоді вода змиває гумусну верству. А гумус має в собі у двічі більше „їжі" для рослини, як дають мінеральні погноєння.

Совєтський професор Алерінін, що коли тратиться 20 сантиметрів верстов чорнозему, втрачається потрібних добрив, які вистачили б на 300-400 років урожаю.

Так господарює окупант на поневоленій Україні.

DID YOUR GRANDFATHER TELL THE WHOLE TRUTH WHEN HE FLED TO AMERICA?

The answer for most Americans descended from immigrants — and that means almost all of us — is NO. Most of us have stories of grandfathers or other relatives who hid details of their past to escape persecution and find safe haven in America. Details were sometimes changed, like where they were born or when, that would have meant technical exclusion at Ellis Island and a return — to what?

Today, for technical omissions on immigration applications more than forty years ago, some Americans are being stripped of the citizenship they have worn like a proud badge for four decades. They are being shipped out like common criminals to the U.S.S.R. for executions. They are Americans who came here "yearning to be free," only to be betrayed by their faith in the promises of Miss Liberty and the Constitution of the United States of America.

These Americans are the victims of a partnership between the KGB Soviet secret police and America's own Justice Department. Here is how the partnership works:

- The KGB selects its victims, prepares "evidence" and produces "eye witnesses."
- The Justice Department, through its Office of Special Investigations, formed in 1979 to find and prosecute any Nazi war criminals hiding in the United States, relies on KGB produced evidence to find and prosecute its targets in *civil proceedings*.
- These Americans are *not* tried for war crimes. They are accused in court of lying on their immigration applications. There is *no right to trial by jury, no right to court-provided legal counsel and no right to the Fifth Amendment*.

WHERE IS THE DUE PROCESS OF LAW GUARANTEED BY OUR CONSTITUTION?

WHAT SOME OBJECTIVE OBSERVERS SAY:

"President Reagan cites 'the Soviet threat' as the reason for the biggest military buildup in U.S. history, while at the same time the Department of Justice cooperates with the Soviet secret police to hand some naturalized Americans over to the Kremlin on the basis of dubious evidence, including the Joe McCarthy variety."

Veteran journalist Warren Rogers
The Philadelphia Inquirer

"Under the Soviet-U.S. agreement, Soviet citizens may be questioned by U.S. lawyers but only at special hearings presided over by a Soviet government official."

Reporter Warren Richey
The Christian Science Monitor

"A Soviet official confided to an American diplomat that some Soviet witnesses were being coached in their testimony for days before being allowed to give depositions to U.S. prosecutors, apparently to make their testimony more credible and incriminating."

Reporter Robert Gillette
Los Angeles Times

"...It is Orwellian and Kafkaesque to deport an American citizen to the Soviet Union to stand trial for collaboration with Adolf Hitler when the principal collaborator with Hitler in starting World War II was that self-same Soviet government."

Patrick Buchanan
as quoted in The Washington Post

WHAT SOME U.S. COURTS HAVE SAID:

"The Soviet criminal and judicial system is structured to tailor evidence and produce results which will further the important political ends of the Soviet state at the expense, if need be, of justice in a particular case."

Federal Judge D. Debevoise
U.S. vs. Kungys

"When this American citizen, Kowalchuk, attempted to prepare a defense to these Soviet-instigated charges, he found the Soviet fox to be the keeper of the chicken house."

Chief Judge Aldisert
U.S. Court of Appeals — Third Circuit
U.S. vs. Kowalchuk

"We are again faced with a cooperative effort among the OSI and the Soviet authorities. Soviet involvement in the procurement of the deposition testimony seriously undermined its trustworthiness."

U.S. Court of Appeals — Ninth Circuit
Laipenieks vs. INS

WHAT THE KGB HAS TO SAY:

"Our cooperation with U.S. judicial bodies brings us satisfaction."

Natalya Kolesnikova
Senior Prosecutor of the U.S.S.R.

YOU CAN STOP THIS UN-AMERICAN INJUSTICE

You can make a difference between life and death for some of your fellow-Americans. One letter, one mailgram, one telephone call — that can be the difference.

TELL THE PRESIDENT YOU OPPOSE SENDING ANYONE TO THE U.S.S.R. FOR EXECUTION.

Write: The President, The White House, Washington, D.C. 20500 Telephone: (202) 456-7639

☐ I would like to contribute to Americans for Due Process to help defray the costs of this ad.
☐ $10 ☐ $25 ☐ $50 ☐ $100
☐ I would like more information

NAME
ADDRESS
CITY STATE ZIP

AMERICANS FOR DUE PROCESS
P.O. Box 85
Woodhaven, New York 11421

(Cut-off solicitation)

Повище односторінкове оголошення появилося заходами організації "AMERICANS FOR DUE PROCESS" в одному з найбільш впливових часописів в Америці "THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR" на те, щоб більше американців дізналося про співкування OSI/KGB. ADP хоче поміщувати подібні оголошення в інших американських часописах, як протест проти депортації до СССР.

☐ I would like to contribute to ADP's ad project
☐ $10 ☐ $25 ☐ $50 ☐ $100

Name
Address

Mail to:
Mrs. Alexandra Shwed
AMERICANS FOR DUE PROCESS
P.O. Box 85
Woodhaven, New York 11421

New release

FUNNY TEARS
A COLLECTION OF SHORT STORIES
By Mykola Ponedilok

в англійському перекладі з українського оригінала

Художнє оформлення ЕКО (Едвард Козак) і Галина Мазепа

Ціна примірника 10.00 дол. та 1дол за пересилку

Мешканців Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Торонто, Онтаріо, Канада

повідомляють, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

відбудуться

в неділю, 19-го жовтня 1986 р., о год. 3-ій по пол. в залі української католицької церкви св. Евхаристії

при 515 Broadview Avenue, East Toronto, Ont.,Canada

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь головного предсідника УНС д-ра ІВАНА ФЛИСА
4. Обговорення загально-союзових справ
5. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
6. Внески і запити
7. Закриття зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
мґр. Іван Геврик, головний директор для Канади
Леонід Філь, головний контролер УНС
ред. Василь Дідюк, головний радний УНС
Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНС.

До участи в нарадах зобов'язані члени Управи Окружного Комітету, секретарі та члени Управи приналежних Відділів і конвенційні делеґати.

За УПРАВУ:

ред. Василь Дідюк, *почесний голова* — **Василь Шаран**, *голова*
Іван Шлапак, *секретар* — **Гавриїл Миськів**, *касир*

Баффало й околиця!

У неділю, 19-го жовтня 1986 р., о год. 2:30 по пол. в Українсько-Американському Горожанському Центрі, 205 Мілітари Роад, Баффало, Н.Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делеґати УНС наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Слово краєвого організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
7. Внески, запити і закриття зборів

У Зборах візьме участь

Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

До участи в Зборах запрошені також члени УНСоюзу та Ширше Громадянство.

Роман Конотопський, *голова*
Марія Гаравус, *касир* — **Василь Сивенький**, *секретар*

Комітет Оборони Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість — стейт — поштовий код

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиsті за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

Увага! Ню Йорк і околиця! Увага!

У четвер, 16-го жовтня 1986 р., о год. 6:30 веч. в залі Українського Спортового Клюбу

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ

до участи в яких запрошується членів Окружної Управи, всіх Відділових урядовців та делеґатів 31-ої Конвенції слідуючих Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 200, 203, 204, 205, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців Конвенційного року
3. Доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНСоюзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці року
5. Запити і внески
6. Закриття зборів

В зборах візьмуть участь:

Д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Д-р Іван Флис, *почесний голова* — **Микола Хоманчук**, *голова*
Олена Гентіш, *секретар* — **Василь Расяк**, *касир*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в понеділок, 27-го жовтня 1986 р., о год. 6:30 веч. в залі Пластової Домівки в Монтреалі, Канада при 3355 Дандуранд

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Окружного Комітету Відділів УНС МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

До участи в нарадах запрошується відділових урядовців та делеґатів 31-ої Конвенції наступних Відділів:

434, 448, 465, 471, 473 і 492

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців
3. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, краєвого організатора УНСоюзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці Конвенційного року
5. Внески, запити і побажання
6. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Текля Мороз, головна радна УНС
Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

Закликаємо всі Відділи вислати представників, щоби взяли участь у цих важливих нарадах.

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Текля Мороз, *голова*
Богданна Яворницька, *касир* — **Микола Перейма**, *секретар*

ПРАЦЯ

Український Народний Союз

затруднить особу на становище

КООРДИНАТОРА БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Кваліфікації: університетська освіта, двомовність, охота і вміння співпрацювати з різними людьми, роз'їзди в терен, оказійна праця в суботи і неділі.
Резюме слід слати на адресу:

JOHN O. FLIS, Supreme President
Ukrainian National Association
Jersey City, N.J. 07302
(201) 451-2200

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи" ☐ „Українського Тижневика" ☐ „Веселки" ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

Моя ЧОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00.

Нарешті, відбувся З'їзд ляндечан

І їхніх сусідів з Тиролю і Форарльберґу, і їхніх таборових знайомих з Торонто, Америки, Арґентини, і їхніх краянів з усіх-усюдів світу. Та найбільше з Торонто. Про цей з'їзд мріяли ляндечани багато, багато літ. Робили пляни понад 30 літ. Редактор Юліян Середяк з Арґентини писав листи в цій справі до Тараса Барана в Торонто 36 літ. Василь Бибик пригадував про з'їзд 29 літ. Проф. Ярослав Чумак активно зохочував до з'їзду зараз по з'їзді брідчан.

На перешкоді було багато перешкод: не могли рішити, чи робити з'їзд за новим чи за старим календарем? Чи робити з'їзд, заки ще всі є пластунами і танцюють на пластових Маланках, чи заждати, щоб усі стали пенсіонерами і могли їздити трамваєм за півквитка?

Врешті, якась дивна сила, підперта позитивним гороскопом, спонукла в Торонто групу ініціятивних ентузіястів ностальгії і дослідників ляндецької старовини зійтися, створити три комітети: ініціятивний, діловий, гостинности, і взятися моментально до підготовки з'їзду.

Очевидно — і шість комітетів були б нічого не зробили, якби не Марія Горбань. Вона не тільки, як усі, багато й голосно говорили, але найбільше з усіх зробила. Вона писала листи, відповідала на листи, розсилала повідомлення, укладала і виконувала пляни, сварила тих, що укладали і не виконували плянів. Завдяки її дисципліні — був ідеальний порядок, все геніяльно пасувало, розгорталося, доповняло себе. Вона сама видала одноднівку, що має більше сторінок, ніж найдовший місяць має днів. В цій одноднівці вона вмістила і зредагувала спогади, що їх написали деякі ляндечани, переплела їх дотепами, статтями, віршами, карикатурами з ляндецького гумористично-сатиричного журналу „Проти Шерсти". Цей журнал — унікальне явище в діпівській діяспорі. Його створив, редаґував і частинно писав Лев Синишин (1908-1957), журналіст, карикатурист, колишній співробітник львівського „Комара".

Одноднівка виглядала, як сімднівка, всі нею захоплювалися і дістали її безкоштовно з квитком вступу, дарма що вона коштувала масу долярів в кожній валюті світу.

З'їзд відбувся в суботу, 23-го серпня 1986 року, в Торонто в Інституті св. Володимира. Учасники приходили від самого ранку і реєструвалися. Вполудне Комітет гостинности порозставляв на столах знамениті страви, перекуски, ласощі і „з'їздники" з насолодою підкріплювали ними свої сили. Тоді Марія Спольська, голова Ділового комітету, сказала офіційне слово відкриття — і з'їзд пішов у рух.

За стіл, елеґантно застелений килимом і прикрашений квітами, засіла президія, секретарі зі стиртами паперу та олівцями в кожній кишені, а при мікрофоні станув Євген Ващук, стрункий, свіженький, з чудово „вишампунованим" чубом абсольвент ляндецької гімназії 1948 року і предсідник ділової частини з'їзду, та почав диригувати програмою.

Одна за одною поплили блискучі доповіді, що їх можна згадувати тільки в яснокольорових суперлятивах. Адвокат Святослав Василь Фроляк з Торонто, колишній директор Центрального Допомогового Бюра в Лондоні (1947-1951) розказав ґенезу і правду про це бюро у такий щирий природний, зворушливий і жартівливий спосіб, що присутні на залі зідхали, сміялися, сиділи задумані, плакали, плескали в долоні, і накінець піднялися з крісел і зробили йому довготриваючу овацію. Всі були видимо зворушені.

Стефан Юрків, голова комендантів бараків у Ляндеку, розказав про життя, події та історичні факти в роках існування цього табору. Він ілюстрував свої слова пожовклими оригінальними документами, що з них майже всі хотіли мати копії!

Для зрівноваження емоцій Мирослав Горбаль дуже гарно прочитав дотепний вірш Івана Евентуального, написаний ще в таборі, актуальний і тепер. Ніби якесь пророцтво.

Назакінчення цієї частини з'їзду на тлі висвітлюваних епідіяскопом ляндецьких фотографій, що їх перефотографував і приготовив Олесь Гордієнко, тепер учитель ґеографії в торонтонській школі, а в Ляндеку 9-літній хлопець, Марія Горбаль давала супер-цікаві, пресолідно опрацьовані, літературного характеру коментарі про всі фази і вияви громадського, культурного, релігійного життя в таборі Ляндек. Після того —перерва, перекуска, кава, розмови.

Другу частину ділової сесії з'їзду розпочав професор Ярослав Чумак доповіддю на тему: „Чи потрібно закріпити історію табору окремим виданням"? Почав з неґативів, закінчив позитивами, але не конкретним висновком. Присутні одноголосно погодилися, що треба видати ляндецький альманах, тільки не рішили, як, коли, де, чим цей Альманах видати. Не погоджені, але непосварені, дискутували і дискутували, і дискутували. Тоді прийняли резолюції, які були заздалегідь підготовані і розійшлися далі говорити.

В 6 год. почалася вечеря. Страви являлися, зникали, апетитно пахли, парували, наповняли очі і шлунок. Господарем вечері і водієм веселої семімистецької програми була еМЦе — я. („Мастер оф серемоні", еМЦе чи еМ — Циха?). Я перешкоджала людям сумувати. Ред. Оліян Середяк з Арґентини прочитав свій твір з „Проти Шерсти" на букву „П", а Мирослав Горбаль дав відповідь на букву „О", пера Івана Евентуального, також з „Проти Шерсти". Артистка Іванна Кононів заспівала Танґо ДіПі (мій „бест селлер" з „Проти Шерсти") і забавила публіку своїм репертуаром. Група випосажених голосами та слухом ляндечан: Оля Падик, Ольга Селезінка-Гаєцька, І. Кононів, Євген Ващук — ще раз заспівали Танґо ДіПі, як символічний таборовий славень, а гості підтягали. Деякі добровольці співу мріяли, щоб я їх також покликала до сольо, але я з моєї коротенької височини їх не доглянула. „Сорі"! В честь з'їздів, усіх з'їздів студентка Уляна Плавущак відчитала коротенький вірш про довгі злидні в діпівському краю.

Наступного дня, у неділю ляндечани пішли на „дев'ятку" до церкви св. Миколая на Квіні, а тоді зійшлися в парафіяльній школі і докінчували недокінчені кулінарні симфонії з вечері. Наїлися і нагодувалися, як би дістали від Ісуса Христа хліба й риби! Розійшлися пополудні і досі хвалять з'їзд. Кажуть, що був бездоганний, блискуче зорганізований, незабутній.

І тут я мушу згадати всіх членів комітетів: Тарас Баран, Бибик Василь, Бащук Євген, Ґрадовський Едвард, Ґула Богдан, Логаза Євгенія, Маціївський Осип, Пендзей Люба, Пендзей Богдан, Переймибіда Теодор, Підлісний Павло, Пришляк Софія, Пришляк Микола, Спольська Марія, Чумак Ярослав, Ясінська Ольга, Горбань Марія, Скепакович-Юрків Євгенія, Горбань Мирослав, Гендзей Анна, Турчиневич Дарія, Гарапа Марія, Чайківська Аля. І група добровольців „інкоґніто". Вони були сильним потенціялому живучості з'їзду. Маленькими і великими прислугами, поміччю, асистованням, дижуруванням, виконуванням різних конечних функцій упраємнили всі моменти пригадування і удосконалили кожну фазу з'їзду.

А щого ляндеського альманаху — напевно його видамо, може навіть до кінця цього століття!

Віра Ке

● НА ПРОДАЖ ●

ПРОДАЄТЬСЯ
КОМПЮТЕР,
марки 500.
Телф. на ч. (201) 546-5165
Кліфтон, Н. Дж.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР М. КОРШЕЦЬКИЙ, Відд. 305-го в Магоні Сиsті, Па., помер 30-го липня 1986 року на 68-му році життя. Нар. 16-го вересня 1918 року в Делянo, Па. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку дружину і дітей. Похорон відбувся на цвинтарі Шай В'ю Меморіял в Гонтавн, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Гентош, секр.

ГРИГОРІЙ РУСИН, член УНС Відд. 169-го в Едвардсвіллі, Па., помер 1-го квітня 1986 року на 40-му році життя. Нар. 29-го листопада 1945 року в Пенсильванії. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку батька Симона, матір Анну, 3-ох братів і дві сестри. Похорон відбувся 14-го травня 1986 року на цвинтарі Керн Нолл Беріал Парк в Даллас, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АННА МІХАЛЬЧИШИН, член УНС Відд. 266-го ім. Івана Франка в Амстердамі, Н.Й., померла 5-го серпня 1986 року. Нар. в Бужек-Золочів, Україна. Залишила у смутку дві дочки Марію Сайсик і Емілію Корункевич, чотири внуки і 3 правнуки та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 8-го серпня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Амстердамі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Вершона, секр.

ОЛЕКСАНДЕР ПАСІЧНИК, член УНС Відд. 281-го ім. Т. Шевченка в Бейонні, Н.ДЖ., помер 2-го серпня 1986 року на 57-му році життя. Нар. 1929 року в Байонні, Н.Дж. Членом УНС став 1977 року. Залишив у смутку дружину Марію, матір Стессі і брата Стефана. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Хреста в Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН КОСТЮК, член УНС Відд. 103-го ім. Івана Франка в Міллвокі, Виск., помер 8-го липня 1986 року на 72-му році життя. Нар. 30-го вересня 1914 року в селі Колодівска, Галичина. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружину Софію. Похорон відбувся 11-го липня 1986 року на цвинтарі св. Адалберта в Міллвокі, Виск.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ЛЕВИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, помер 15-го серпня 1986 року на 71-му році життя. Нар. 1915 року в Коломиї, Україна. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку доньок — Дарку Мазурик і Евгенію Вотерс. Похорон відбувся на Укр. Кат. цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Заліпський, секр.

МАРІЯ РУБАС, ЧЛЕН УНС Відд. 67-го Т-ва „Запорозька Січ" в Ансонії, Конн., померла 30-го червня 1986 року на 91-му році життя. Нар. 1894 року в селі Леськів, Галичина. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку дочку Марію Вількінсон. Похорон відбувся 3-го липня 1986 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Дербі, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

Л. Писарчик, секр.

АННА ФАРІОН, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., померла 20-го червня 1986 року на 67-му році життя. Нар. 25-го грудня 1918 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку сина Юрія, маму Марію, три сестри, трьох братів, племінників і племінниць. Похорон відбувся 23-го червня 1986 року на цвинтарі Мт. Калварі в Чіктоваґа, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Гаравус, секр.

АННА ГАНКЕВИЧ, член УНС Відд. 472-го Т-ва „Пласт" в Чикаґо, Ілл., померла 7-го липня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Сестру Іринею ЧСВВ, сина Ярослава з дружиною Марією, внучок Дарію, Тамару, Ксеню, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на 11-го липня 1986 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

СТЕФАН КОСТЕЧКО, член УНС Відд. 35-го Т-ва „Єдність" в Чикаго, Ілл., помер 17-го травня 1986 року на 74-му році життя. Нар. 1912 року в Мацьковичах, Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку сина Михайла, сестру Теклю у Франції і шваґра Михайла Ліщинського у Франції. Похорон відбувся 22-го травня 1986 року на цвинтарі св. Миколая у Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МИХАЙЛО МАНДЗАК, член УНС Відд. 361-го „Дністер в Ню Йорку, Н.Й., помер 19-го липня 1986 року на 67-му році життя. Нар. 17-го вересня 1918 року в Нантекок, Па. Членом УНС став 1961 року. Залишв у смутку дружину Ольгу, сина Степана, внучку, трьох братів Миколу, Дана і Романа, і сестру Гелен. Похорон відбувся 23-го липня 1986 року на цвинтарі св. Реймонда в Бронксі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Чума, секр.

АННА ГАРАСИМЧУК, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана у Чикаґо, Ілл., померла 10-го червня 1986 року на 84-му році життя. Нар. 1901 року в Україні. Членом УНС стала 1925 року. Залишила у смутку сина Василя Петра, дочок Катерину і Марію, п'ять внуків і 13 правнуків. Похорон відбувся 13-го червня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Карачевський, секр.

● SERVICE ●

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

● SERVICE ●

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings · Graduations
Showers · Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
НОВІ ПЛАТІВКИ, НОВІ КАСЕТИ (музичні плівки). Можна замовляти поштою. Пошту в Ню Йорку оплачує Арка.

● FUNERAL DIRECTORS ●

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568